

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021 č. j. MSK 90073/2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 14. 2. 2022 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dál také jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) ze dne 10. 5. 2021, sp. zn. MUFO 15031/2021. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně povolil v opakovaném stavebním řízení stavbu nazvanou „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, splaškové kanalizace do ČOV, dešťové kanalizace, vsakovací jímky, čistírny odpadních vod, přívodu elektro, zpevněných ploch přístupu a příjezdu na parcele XA v kat. území X“. Opakované stavební řízení bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

vedeno v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 134/2019-36, kterým byl zrušen společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 19. 3. 2019, zn. MUFO 9201/2019. Důvodem zrušení společného souhlasu byla povinnost stavebního úřadu ve smyslu § 96a odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) rozhodnout usnesením o provedení společného územního a stavebního řízení, v rámci kterého by bylo možné za respektování práv žalobkyně věcně vypořádat její námitky, když stavebníci nepředložili souhlas žalobkyně se stavebním záměrem. V té souvislosti nemá podle žalobkyně rozhodnutí žalovaného oporu v § 129 odst. 5 stavebního zákona, neboť opakované stavební řízení mělo být vedeno pouze a jen za účelem nápravy nerespektování procesních práv žalobkyně, nikoliv za účelem úpravy v části dešťové kanalizace z důvodu odstranění rozporu s obecnými požadavky na výstavbu, když navíc dešťová kanalizace nemá oporu ve vodním zákoně.

2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Připomněl, že v důsledku rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 134/2019-36, byl stavební úřad povinen postupovat podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, tedy provést opakované stavební řízení. Stavební úřad při kontrolní prohlídce dne 29. 10. 2020 zjistil, že stavba je převážně dokončena a je napojena na rozvod vody a vedení NN dle projektové dokumentace. Splaškové vody byly napojeny na čistírnu odpadních vod a po předčištění svedeny do vodoteče v souladu s požadavky vodoprávního úřadu. Jako nedokončené části stavby stavební úřad uvedl dešťovou kanalizaci (byla osazena pouze jímka) a zpevněné plochy včetně terasy. Stavebníci v průběhu opakovaného stavebního řízení k výzvě stavebního úřadu předložili upravené situační výkresy a dodatek technické zprávy a souhlasné navazující závazné stanovisko vodoprávního úřadu. Následně bylo vydáno stavebním úřadem dne 10. 5. 2021 rozhodnutí, kterým v návaznosti na § 129 odst. 5 stavebního zákona vydal podle § 115 stavebního zákona povolení pro stavební záměr. K odvolání žalobkyně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. Žalovaný zdůraznil, že postup podle § 129 odst. 5 stavebního zákona zakládá stavebníkům možnost následné legalizace stavby prováděné nebo provedené podle pravomocného rozhodnutí, které bylo pravomocně zrušeno. Změny stavby provedené v rozporu se zrušeným povolením stavby nelze zaměňovat se změnami, které jsou v opakovaném stavebním řízení navrženy do budoucna, např. v souvislosti se změnami dosud nerealizovaných částí posuzovaného záměru. Účelem opakovaného stavebního řízení je narovnání nezákonného stavu. Nelze souhlasit s žalobkyní, že v opakovaném stavebním řízení nelze upravit dosud nerealizovanou část posuzovaného souboru staveb.

Zjištění z obsahu správních spisů

3. Ze správních spisů soud zjistil, že stavebníci P. L. a L. L. podali dne 25. 2. 2019 ke stavebnímu úřadu oznámení záměru „Novostavba RD vč. přípojky vody, kanalizace splaškové a dešťové, vsakovací jímky, přívodu elektro, zpevněných ploch přístupu a příjezdu na parcele XA v kat. území X.“. Z uvedeného oznámení vyplynulo, že stavba ČOV a splašková kanalizace budou projednány samostatně. Stavební úřad vydal po posouzení záměru dne 19. 3. 2019 společný souhlas s provedením záměru. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 134/2019-36, byl společný souhlas ze dne 19. 3. 2019 zrušen a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.
4. Dne 29. 10. 2020 proběhla ze strany stavebního úřadu kontrolní prohlídka stavby, ze které vyplynulo, že stavba je převážně dokončena a je napojena na rozvod vody a vedení NN dle projektové dokumentace. Splaškové vody byly napojeny na čistírnu odpadních vod a po

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

předčištění svedeny do vodoteče v souladu s požadavky vodoprávního úřadu. Jako nedokončené části stavby stavební úřad uvedl dešťovou kanalizaci (byla osazena pouze jímka) a zpevněné plochy včetně terasy. Stavebníci v průběhu opakovaného stavebního řízení k výzvě stavebního úřadu předložili upravené situační výkresy a dodatek technické zprávy a souhlasné navazující závazné stanovisko vodoprávního úřadu. Následně bylo vydáno stavebním úřadem dne 10. 5. 2021 rozhodnutí, kterým v návaznosti na § 129 odst. 5 stavebního zákona vydal podle § 115 stavebního zákona povolení pro stavební záměr. K odvolání žalobkyně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 14. 12. 2022, ke kterému se nedostavil žádný z účastníků, přičemž žalobkyně se z jednání omluvila a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti.
6. Krajský soud nepřehlédl, že žalobkyně v rámci omluvy z nařízeného jednání vznesla další žalobní námitku, že žalovaný nereagoval nikterak na pochybení stavebního úřadu, který postupoval v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu. Krajský soud konstatuje, že tato žalobní námitka byla uplatněna po lhůtě ve smyslu § 71 odst. 2 s. ř. s., a proto k ní krajský soud nepřihlížel.
7. Žalobkyně primárně namítá, že opakované stavební řízení mělo být vedeno pouze a jen za účelem nápravy nerespektování procesních práv žalobkyně, nikoliv za účelem úpravy v části dešťové kanalizace z důvodu odstranění rozporu s obecnými požadavky na výstavbu; odkázala přitom na rozsudek podepsaného soudu, kterým byl zrušen společný souhlas ze dne 19. 3. 2019. Z rozsudku přitom dovodila, že důvodem zrušení společného souhlasu byla povinnost stavebního úřadu ve smyslu § 96a odst. 5 stavebního rozhodnout usnesením o provedení společného územního a stavebního řízení, v rámci kterého by bylo možné za respektování práv žalobkyně věcně vypořádat její námitky, když stavebníci nepředložili souhlas žalobkyně se stavebním záměrem.
8. Tato námitka není důvodná.
9. Podle § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.
10. Podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, u stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.

11. Z citovaných ustanovení vyplývá, že opakované stavební řízení se vede za situace, kdy stavba byla provedena či je prováděna podle (v souladu) s povolením či opatřením vyžadovaným podle stavebního zákona, avšak uvedené povolení či opatření bylo pravomocně zrušeno. Jak správně zdůraznil žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, účelem vedení opakovaného řízení tak je náprava nezákonného stavu vyvolaného zrušením povolení či opatření, na jehož základě je provedena či prováděn stavba.
12. Podle předmětného ustanovení se výslovně v opakovaném řízení postupuje podle § 109 až § 115 stavebního zákona. To mj. znamená, že i v opakovaném stavebním řízení musí stavební úřad přezkoumat ve smyslu § 111 stavebního zákona podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, zejména pak, zda je projektová zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, a dále zda je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
13. Z uvedeného vyplývá, že jestliže stavební úřad dospěl k závěru, že v části stavby týkající se vybudování dešťové kanalizace je nutné upravit tuto doposud nerealizovanou část stavby tak, aby byla v souladu s požadavky na výstavbu, mj. též s ohledem na námitky žalobkyně vznesené v průběhu řízení, byl jeho postup zcela v souladu se zákonem a jeho účelem.
14. Naopak nelze souhlasit s názorem žalobkyně, že opakované stavební řízení mělo být vedeno pouze a jen za účelem nápravy nerespektování procesních práv žalobkyně, neboť tento názor popírá podstatu řízení.
15. K námitce, že „dešťová kanalizace nemá oporu ve vodním zákoně“, je nutno uvést, že tato námitka je zcela obecná a nijak z ní nevyplývá rozsah a způsob dotčení práv žalobkyně. V té souvislosti krajský soud připomíná závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
16. Žalobkyně ani netvrdí konkrétní rozpory s vodním zákonem; v důsledku toho nelze ani nalézt jakýkoli vztah k žalobkyni, potažmo k jejím právům, která by snad napadeným postupem žalovaného měla být dotčena. Uvedenou námitku tak soud shledal nedůvodnou.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. prosince 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu